

FESTA MAJOR DE BLANCS I BLAUS

DEL 24 D'AGOST
A L'1 DE SETEMBRE

GRANOLLERS
2024

blancsiblaus.cat

No te salves

No te quedes inmòvil al borde del camino

No congeles el júbilo, no quieras con desgana

No te salves ahora ni nunca, no te salves

No te llenes de calma

No te salves - Mario Benedetti

Estimats granollerins, malgrat tenir en oferta una dotzena de llits a la vostra vila, avui us torno a escriure des de casa meva, descansada, però ja nostàlgica d'aquests dies i nits que m'heu deixat viure amb vosaltres. La meva família estava preocupada per mi després d'una setmana de no respondre cap whatsapp mentre anava sortint Granollers als telenotícies del país, i la DGAIA m'estava a punt de prendre la custòdia del gat per abandonament. Crec que això que m'ha passat amb els blancs i blaus es podria considerar segrest, tot i que pateixo una síndrome d'Estocolm impecable. No he sabut aturar-ho, i si no pots combatre l'enemic quan el veus passar, com diu la tuna dels Blavos, "doncs t'uneixes i ja està".

És l'únic que pots fer quan et trobes al mig d'un pavelló olímpic ple a vessar de gent blanca i blava animant a sis persones a fer rajoles com si els hi anés la vida en això. Tot i el cansament i la monotonia de la producció curosa de cada rajola, el pavelló bategava a cada ronda i la tensió va esclatar quan, contra tot pronòstic, els Blaus van guanyar la juguesca després de molt temps perdent-la. Però aquesta no era l'única tensió que hi havia a l'acte, emès per la Xarxa de Televisions Locals de Catalunya, on les colles van voler aprofitar per visibilitzar les reclamacions que porten fent des de molt abans que comencés la festa.

Com quan surt un tema controvertit en qualsevol sobretaula de Nadal d'una gran família, l'acció va donar lloc a molts punts de vista diferents i els debats interns sobre la defensa de la festa es van convertir en un més dels elements protagonistes de l'últim dia de festa major. Malgrat que en paper tothom sembla estar molt alineat amb la causa, és quan toca passar a l'acció que es revelen les vulnerabilitats i les contradiccions individuals a l'hora de posar el col·lectiu i el futur de la festa per davant d'un mateix. És en aquests moments quan trobo que val la pena mirar la foto global i entendre que això no va només de Granollers, que hi ha una amenaça estructural a la cultura popular que està pentinant el territori de titulars reaccionaris i que pretén acabar deliberadament amb la nostra identitat i la llibertat d'expressió que ens brinda l'autogestió. És injust i dolorós, però si alguna cosa vam aprendre els catalans fa uns anys és que, a vegades, cal pagar el preu a títol individual per defensar la democràcia, fins i tot si al final no acaba servint de res. *No te salves*,

que diu Mario Benedetti, *pero si pese a todo no puedes evitarlo, y congelas el júbilo y quieres con desgana (...) y te piensas sin sangre y te juzgas sin tiempo, entonces no te quedas conmigo.*

Per primer cop a la història, les colles entren juntes a la Porxada per rematar finalment l'acció: la festa serà sempre vostra i no es toca. Mentre ho pugueu seguir cridant haureu guanyat tots, blancs i blaus, tot i que aquest any el veredicte se l'hagin endut els segons. La UPB, l'escola del carrer, treu una matrícula d'honor que trobo molt merescuda i que, a més, reconforta la colla blava després d'una festa molt mogudeta. A aquestes alçades ja sabeu que blavejo fort, no he pogut dissimular més, però després d'haver tret el cap per la plaça del Peix instants abans del veredicte i haver sentit el discurs del Quico als Blancs, crec que la colla blanca també pot estar molt orgullosa de les festes nadalenes que han muntat. Vosaltres també m'heu fet sentir com a casa. Enhorabona a les dues colles per la feinada i que per molts anys seguiu petonejant-vos a l'intercanvi de mocadors i estimant-vos tant els uns als altres.

El meu segrest de sis dies a Granollers acaba després d'haver fet una cervesa gratis al Cony amb la contrasenya dels Blaus. Qui diu segrest, diu enamorament: en tots dos casos perds la noció del temps i de l'espai i concentres tota la teva atenció en la persona que t'ha robat el cor contra la teva voluntat. Per molt que els Blaus cantin als Blancs "no t'enamoris, no siguis bleada", mai ningú ha buscat tantes excuses per morrejar-se com vosaltres: que si la nit de picos, que si la correguda blanca, que si l'intercanvi de mocadors... és fàcil que acabin saltant espurnes, i no parlo de les filles de la Guspira. És inevitable que després d'hores compartides fent decorats a la Troca, reunions de junta, bolos d'imbècils o viatges a la Botiga, acabin naixent històries d'amor precioses que heu tingut l'atreviment d'explicar-me. Tot i que, com diem al món casteller, a vegades més val que *on tinguis la colla no hi posis la...*, potser el millor que podeu fer els que teniu aquesta malaltia de transmissió cultural és ennoviar-vos entre vosaltres per no fer patir cap estranger amb la vostra devoció per la festa. I perquè ens encanta un safareig intern i, si no, que li diguin als de Tribuna, que es van ben encarregar de treure'm alguna exclusiva.

Jo, de moment, em caso amb la vostra ciutat. Qui m'hagués dit, aquell dia de maig en què vaig rebre un correu de la Comissió al que vaig fer un *ghosting* lamentable, que ser relatora de la vostra festa seria un dels encàrrecs més especials que he fet mai des que em dedico a la comunicació. Com us vaig dir el primer dia, això era una cita a cegues: tot i ser una gran aficionada a les festes populars del territori, no tenia ni idea del que em trobaria a Granollers ni si realment em vindria de gust coniar amb una colla de desconeguts tants dies seguits. No només he gaudit com una nena petita durant cada un dels minuts reglamentaris com a relatora, sinó que he sumat una mà de temps afegit a la vostra vila que gairebé m'hi podria empadronar. Mai més us torneu a apostar diners de matinada sobre si encara soc a Granollers, perquè us arruinareu.

I això és perquè a més d'haver-me deixat sorprendre gratament per la qualitat de la vostra festa, he tingut el plaer de conèixer un centenar de persones amb les portes i el cor més que oberts per permetre que m'impliqués en els actes fins ben al fons. Des del Paco Cruz deixant-me tirar la primera salva, passant pels Diables que em van vestir i fer cremar una Patum al correfoc, pels tècnics de Cultura acompanyant-me a tot arreu i posant-me totes les facilitats, pels Pegatinas blancs acceptant el meu capritx de fer un adhesiu sobre el relat, fins les ganes de les dues juntes d'explicar-me el seu punt de vista i escoltar la meua opinió sobre les moltes polèmiques que aquest any han envoltat la festa. Com molts de vosaltres m'heu dit, el gran privilegi de la figura del relator és poder viure la festa major des d'una diversitat d'espais als quals ni tan sols molts dels mateixos granollerins teniu accés, i no puc estar més agraïda i orgullosa d'haver-los espremut absolutament tots, des del balcó de l'Ajuntament fins al darrere de les furgonetes de les colles. Malgrat que no ha de venir ningú de fora a explicar-vos com és la vostra festa, tal com em comentava un sector crític

dels Blancs la nit de dissabte, és una meravella que estigueu disposats a acollir i sentir una visió externa d'aquest *tinglado* que tant us estimeu. Moltíssimes gràcies a la Comissió per fer-me confiança i, en especial, a les juntes de les dues colles per incloure'm en absolutament tot el que forma part de la vostra festa, ha estat un autèntic *bolaco*. M'enduc amistats que espero fer créixer retrobant-nos cada any.

Em costarà molt superar la ressaca emocional de tot plegat, però tinc la immensa sort de dedicar-me a la ràdio i em passaré la setmana fent unes TED talks increïbles sobre els blancs i els blaus, el meu nou imperi romà. Per si algú em vol seguir la pista aquesta temporada, seré cada matí entre les 8.15 i les 9.15 a Els Experts d'iCat, i seguiré fent les meves coses al meu perfil d'Instagram (@laura._grau). Aprofito per agrair-vos també tots els missatges, fotos i vídeos que molts granollerins m'heu anat fent arribar per allà. Hauré de pagar més Google per assumir la quantitat ingent de contingut que tinc d'aquesta setmana, i ho faré a gustíssim!

Espero que hagueu gaudit dels cinc relats que he tingut el plaer d'escriure-us (dels sis, si us va arribar l'extraoficial!) i des d'aquí, donar molts ànims, energia i il·lusió al proper o propera relatora per mantenir el ritme que ningú m'ha demanat, però he decidit seguir en aquesta festa. Val moltíssim la pena cansar-s'hi, creu-me!

Una forta abraçada a tots els granollerins i granollerines que han fet possible aquesta experiència que mai oblidaré. Fins l'any que ve!!!

Granollers, 2 de setembre de 2024

Laura Grau, relatora de la Festa Major de Blancs i Blaus de Granollers 2024

La Laura Grau, és comunicadora i creadora de contingut. Va començar fent vídeos al seu perfil d'Instagram i va acabar treballant a la ràdio, primer al 'Matina, Codina!' de RAC105 i després al 'Que no surti d'aquí' de Catalunya Ràdio. Ha col·laborat en altres mitjans com RAC1 o TV3 i té un pòdcast amb la seva mare, 'Grau x Grau'.

La Laura escriurà el relat de la festa els dies 28, 30 i 31 d'agost i l'1 i el 4 de setembre, que trobareu a blancsiblaus.cat